

Deset Božích slov - jsou odlišné?

Bibli sepsali lidé inspirovaní Duchem svatým a ti vyprávějí příběhy, pronášejí modlitby, vyslovují přísloví, ale také zaznamenávají to, co řekl Bůh. **Je třeba rozlišovat, co je Boží řeč, a co Boží řeč není.** V Novém zákoně jsou Hospodinovými výroky slova, která pronášel Ježíš. **V Ježíši Kristu vstoupil do dění Bůh**, a lidé, kteří jej slyšeli, to dobře věděli. Apoštolové nejsou na stejné úrovni jako Ježíš, a **proto jejich slova jsou slovy lidí.**

Pisatelé, předtím, než Boží řeč ocitují, uvozovací větou upozorní na to, **že bude mluvit Bůh, aby si na to čtenáři či posluchači dali zvláštní pozor.**

Taktéž před zněním Desatera přikázání je uvozovací větou uvedeno, že bude mluvit Hospodin (2Moj 20,1).

Deset slov sepsal sám Bůh (5Moj 4,13) na dvě kamenné desky svědectví. Ty desky byly Boží dílo, to písmo bylo Boží písmo, vyryté na deskách (2Moj 32,15–16; ČSP; dále 2Moj 31,18; 5Moj 5,22; 9,10). **To umocňuje význam Desatera přikázání. K Desateru je tedy třeba přistupovat jako k Božím slovu (5Moj 5,22).** Na trvalou platnost Desatera upozorňuje také Ježíš (Mt 19,16–19).

Deset slov V hebrejském textu se Desatero přikázání označuje jako Deset slov (2Moj 34,28; 5Moj 4,13; 10,4). Proto 10 přikázání.

A to i přesto, že v Desateru přikázání je slov mnohem více a některá přikázání (druhé až páté) dokonce mají každé více než deset slov. Jak je to možné a neprotiřečí si Písmo svaté?

Nikoliv, vysvětlení:

A - kdysi nebyl psaný text rozdělen na jednotlivá slova pomocí mezer mezi slovy. Tak bylo každé přikázání jen jedním slovem;

B - jde o první slova jednotlivých přikázání, protože při zápisu hebrejského textu se ctí pravidlo, **že nejdůležitější sdělení se klade vždy na počátek sdělení.**

V doslovném překladu z hebrejského textu jsou to tato slova:

I. Já. II. Není. III. Neneš. IV. Střežit. V. Cti. VI. Nezabýváš. VII. Nesmilníš. VIII. Nekradeš. IX. Neodpovídáš. X. Nedychtíš.

Rovněž v židovské tradici existují **tři způsoby rozčlenění Desatera** a dva z nich přejali křesťané:

1 - **protestantské a ortodoxní (pravoslavné)**. Podle ní je věta – Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který jsem tě vyvedl ze země egyptské, z domu služby – vnímána jako předmluva, který k Desateru nepatří. **Pro tyto věřící začíná Desatero přikázání až větou: Nebudeš mít jiného Boha mimo mne.** Druhé přikázání začíná slovy: Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho... Třetí přikázání zní: Nezneužiješ. Čtvrté: Pamatuj na den... Páté: Cti svého otce... Šesté: Nezabiješ. Sedmé: Nesesmilníš. Osmé: Nepokradeš. Deváté: Nevydáš proti svému bližnímu... Desáté: Nebudeš dychtit...

2- **je živý v tradici Ř. katolické církve.** Tam je také předmluva, ale první a druhé přikázání (Nebudeš mít... Nezobrazíš si...) **je zcela logicky spojeno do jednoho, protože ve skutečnosti to jedno jediné přikázání také je.**

Pak se číslování posouvá, ale pořadí přikázání zůstává zachované: druhým přikázáním je nezneužiješ (což je třetí přikázání), třetím je den odpočinku (což je čtvrtým přikázáním). **Aby se docílilo počtu deseti, rozděluje se poslední přikázání na dvě (tak je tomu v Páté knize Mojžíšově).** Deváté přikázání zní: Nebudeš dychtit po domě svého bližního. A desáté přikázání začíná: Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, ani po...

V kritickém vydání hebrejského textu je ve Druhé knize Mojžíšově Desatero rozděleno na devět a v Páté knize Mojžíšově na deset částí systémem značek (s-túma, p-túcha).

3- **je živý ve společenství židovském,** zohledňuje stavbu Desatera přikázání, jakou má v původním znění Tanachu, tedy v hebrejském textu.

V doslovném překladu z hebrejského textu jsou to tato slova: **I. Já. II. Není. III. Neneš. IV. Střežit. V. Cti. VI. Nezabýváš. VII. Nesmilníš. VIII. Nekradeš. IX. Neodpovídáš. X. Nedychtíš.**

Židovské pojetí Desatera přikázání, v původním hebrejském znění, má podle znalců klíč k autentickému významu textu, který je přes překlady do jiných jazyků nedostupný. **Je to pojetí, které textu nic nepodsouvá, nic nedoplňuje, nic nekamufluje a nic nepřehlíží.**

Z toho důvodu, nemá smysl dělit celek deseti přikázání jinak, než na deset přikázání.

Dále nám Bůh říká :

A- znamením této smlouvy je šabat (2Moj 31,13.16);

B- **adresáty, jimž je Desatero přikázání říkáno, je každé pokolení těch, kteří Hospodina uctívají jako svého Boha.**

Není to tedy jen první pokolení, ale i pro budoucí generace.

Problematika pojetí Desatera ŘKC /2 bod výše uvedený ...**(Nebudeš mít... Nezobrazíš si...)** je zcela logicky spojeno do jednoho, protože ve skutečnosti to jedno jediné přikázání také je.../ **NESPOČÍVÁ TEDY V ČÍSLOVÁNÍ, POŘADÍ, POČTU, ale v tom, že:**

1- **je vymazané celé 2 přikázání:** **Nezobrazíš si Boha zpodoběním si něčeho co je nahoře na nebi, dole na zemi, nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět, ani tomu sloužit...**

2- **ŘKC změnila den Božího uctívání. 7 den/sobotu/ přesunula na šestý a 1 den neděli /8 den/přesunula na sedmý.**

Iz56/2Blažoslavený je člověk, který to činí a lidský syn, který se toho drží, který zachovává sobotu před znesvěcením a střeží svou ruku před pácháním čehokoliv zlého.

Ex31/13,,Promluv k Izraelcům: Dbejte na mé dny odpočinku; to je znamení mezi mnou a vámi pro všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já Hospodin vás posvěcuji.

Ez20/ 12Dal jsem jim také své dny odpočinku, aby byly znamením mezi mnou a jimi, aby věděli, že já, Hospodin, je posvěcuji.

Pokud se člověk domnívá, **že něco Bůh udělal špatně a má potřebu něco po něm opravovat, určuje mu, který den, má SAMOTNÝ BŮH UCTÍVAT,** pak to jednoznačně znamená:

1- Že se člověk staví nad Boha.

2- V ten moment se už nejedná o Boží zákon, ale o lidský.